

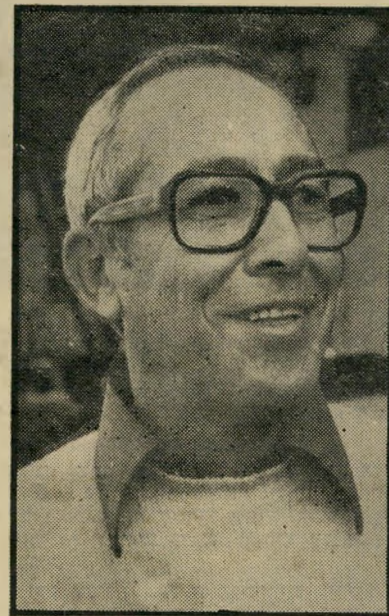
"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 • מען מברקים: "עומפרם" • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אני תבור • ראש המערכת: יוסף ינאי • עורכת-בית: יופי שזון • עורכת כיתוב: ענת ישראלי • ציממ-מערכת: ציון צפירי וגילה רזון • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרונאי • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בך אביגדור • הפצה, גר" בע"מ • גזופות: צינקוגרפיה, "כספי" בע"מ.

קרא ירי

אחד הוויכוחים המרים ביותר שהתנהל אי פעם בתוככי צה"ל, היה הוויכוח על הקמתו של קרבי-צורים, שהורקם לאורך תעלת-סואץ אחרי מלחמת ששת-הימים וזכה לכינוי "קו ברילב".

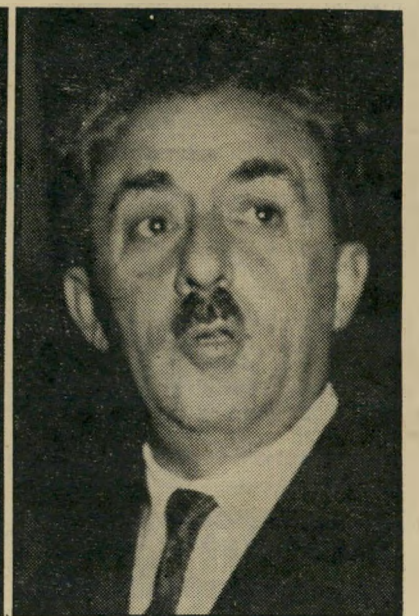
הקו, שהפך לסמל הביטחון-העצמי המופרז של מדינת-ישראל, מנהיגיה ואלופיה אחרי מלחמת ששת-הימים, היה לדעת פרשנים צבאיים ומומחים ביטחוניים רבים, אחד הגורמים לכישלוננו של צה"ל ביחזית-הדרום בימים הראשונים למלחמת יום-הכיפורים. הוא היה ביטוי לתפיסה צבאית כושלת וקיצת-ירוא.

אבל הוויכוח סביב תפסותיו הצבאיות

יעקב ("קובי") שרת

מה יגידו ותיקי מפא"י?

משה שרת ז"ל

האחרונים של צה"ל, "לסגור את הצבא" בפני הציבור.

בשבוע שעבר נאלצה הצנזורה להסיר את כל מיגבלות הפירסום שלה על פרשה אחרי ששמה את עצמה ללעג בפעם נוספת. מה שאסור היה לאזרחי ישראל לדעת, פורסם בגלוי ובהרחבה מעל גבי העיתון האמריקאי וושינגטון סטאר.

רק שנחשפו הפרטים המלאים של היחלוקת, יכלו קוראי העולם הזה להעריך מחדש את הכתבה, ההפרכה של טליק, שפורסמה שבוע קודם לכן (העולם הזה 2205). הם יכלו גם להבין מדוע מצא העולם הזה לנכון להקדיש למינויו של טליק את השער הקדמי של הגיליון, שעה שבעיתונים אחרים הוצנעו פרשת הקמת

של מי שהיה רמטכ"ל צה"ל בין השנים 1968-1971, רב-אלוף חיים ברילב, לא החל אחרי מלחמת יום-הכיפורים, עם התמוטטות הקו והתיאוריות הצבאיות שייצג. הוא התחולל בתוככי המטכ"ל כבר מראשית 1969, נמשך תוך כדי בנייתו של הקו, שיכלולו והקצאת המיליארדים ליבנייתו.

רק רמזים קלושים ביותר מהוויכוח הגורלי, שהתנהל במערכת-הביטחון ובצה"ל, הגיעו לידיעת הציבור. הצנזורה הצבאית הקפידה למנוע מהציבור כל מידע על היחלוקת, בתוך המטכ"ל בעניין חיוני זה, מנעה כל אפשרות להפוך את העניין לנושא ויכוח ציבורי, שבו ישותפו מיטב המוחות של ישראל.

מיפקדת-כוחות-ההשדה בעמודים פנימיים, כיריעה בעלת חשיבות מישנית. הצנזורה הצבאית מנעה מהעולם הזה לפני שבועיים לפרסם את כל מה שהיה ידוע לו על הוויכוח הלגיטימי והרצוי בתוך צה"ל. אבל היא לא הצליחה למנוע מהעולם הזה לתרום להפיכת הפרשה לגורש העומד במרכז ההתעניינות והוויכוח הציבורי. זה לקח שצריך להילמד — חלפו הימים שניתן היה בהם להעלים מהציבור מידע ביטחוני חיוני, שאין בפירסומו כדי לפגוע בביטחון המדינה.

מעשה האבות

וסימן הבנים

ותיקי מפא"י, אם עוד שרדו כאלה, ודאי שיפשו את עיניהם כלא מאמינים למראה מדור חדש, המתפרסם מזה שלושה שבועות מעל עמודי העולם הזה. זהו המדור האישון המאדים, מדורו האישני של יעקב ("קובי") שרת. כי קובי שרת הוא אחד משלושת ילדיו של משה שרת ז"ל, מי שהיה שר-החוק והראשון בממשלותיו של דוד בן-גוריון מיום הקמת המדינה ואחרי-כך, בשנת 1955, גם ראש-הממשלה השני של ישראל. שרת

אחר כך יצא ללימודים בנושאים סובייטיים בארצות-הברית. הוא למד סובייטי-לוגיה ושפה רוסית באוניברסיטת קולומביה ושנה נוספת באוניברסיטת אוקספורד, לפי ני שמונה כמזכיר ראשון בשגרירות ישראל במוסקבה. ב-1961 הוא הואשם על-ידי הסובייטים כי הוא "מרגל אמריקאי ותועמלן ציוני", גורש מברית-המועצות כ-פרסונה-נון-גראטה.

עם חזרתו לארץ החל את הקאריירה העיתונאית שלו בתפקידי תרגום ועריכה במערב. כמתרגם תרגם גם ספרים כמו הקוף העירום, חזונו המין והקיפוד והשוועל, הוא ניסה כוחו גם בפיומנים (נגן) לי ידן, יוש לי אהבה. גולת הכותרת של פעילותו היא, כמובן, הוצאת יומני אביו. היה זה מיבצע שבו נאלץ להתמודד עם כל גורמי המיסוד הקודם של מילגת העבודה, שהתנגדו נמרצות להוצאת היוםנים. ייתכן שלעימותים והתמודדות אלה היתה השפעה על כך שהאכסניה למדורו החדש, בעל הסיגנון האישני המובהק, נמצאה דווקא בהעולם הזה.

חוויה של

היכרות

בגיליון שבו החל להתפרסם לראשונה מדורו של קובי שרת, הוגנה חידוש נוסף. היתה זו הכתבה שוקר-חלב, שהציגה בפני הקוראים את דמותה המיוחדת במינה של דנה עלי בת ה-22. הכתבה זכתה,

מוצגת-בכורה עדי
כרטיס-ביקור לחברה

אם שמתלב לכך, לתווית שהודיעה: "הציגת בכורה".

למעשה אין הרעיון חדש. מאז ומתמיד שימש העולם הזה מעין כרטיס-ביקור של נערות ישראליות רבות לחיים החברתיים בארץ. בכל פעם שגילינו נערה ישראלית המעוררת עניין, אם בגלל אישיותה, תחור מי התעסקותה או חזוניה החיצוני, שמחנו להציג אותה מעמודי העולם הזה. עשינו זאת בשיטות שונות, תוך ניסיון להכניס את העניין למתכונת כימעט קבוע. עה, כך, למשל, הצגנו את אופירה ארן, כיום רעיית נשיא-המדינה, במסגרת תחרות צברית '66. נערות אחרות, בהן דוגי מניות הצמרת של ישראל בעבר ובהווה, זכו לפירסום ראשוני דרך תחרויות מלכת-המים של העולם הזה.

מילבד זאת הנהגנו מעת לעת גם מעין מדור, שנועד להציג דמויות נערות מסקרנות, בתדירות של אחת לחודש או לי שבוע. פעם הוא נקרא נערות השבוע. בפעם שניה הוא הפך לנערות החודש. בגילגול אחר שלו קראנו לו הצגת "בכורה". אחרי הפסקה של מיספר שנים, אנחנו מחדשים שוב את הצגת הבכורה. אם יש לכם הצעות או רעיונות, שיוכלו לסייע לנו בנושא זה, נשמח להיעזר בהם. אם נתקלתם במחיצתכם בדמות נערה ססגורית, מעוררת עניין, הן בצורתה והן באישיותה או בעיסוקיה, כדאי שנחלק גם עם הקוראים האחרים של העולם הזה את חווית ההיכרות עימה.

דנה עלי